

Redacția și administrația:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22
Scrisori nefrancoate nu se primesc. Manuscrisurile nu se returnează!
Biroaurile de abonații:
Brașov, piața mare Nr. 22
Inserate nu se primesc în Viena
Budapesta, Moscova, Constantinopol și Viena
(Otto Haas), Berlin (Schulz), Altona
(M. Dukes, A. Oppel), J. Dren-
senberg; în Budapesta: A. V. Gold-
berger, An'ou Masses, Kohnstein, Bernat;
în Frankfurt: G. L. Domb; în Ham-
burg: A. Steiner.
Prețurile inserțiilor: o serie
garni adă pe o coloană 6 or.
și 80 or. Amora pentru o pu-
blicare. Publicații mai dese
după tariful și învoială.
Reclame pe pagina III a o
săptămână 10 or. v. a. sau 50 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LIV.

„Gazeta” este în 25-care q.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se prenumără la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brașov:
la administrație, piața mare
Nr. 22, etajul I.: pe un an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 or. Cu dusul în
casă: Pe un an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Ună exemplară 5 or. v. a. sau
15 bani.
Atât abonamentele cât și
inserțiile sunt a se plăti
înainte.

Nr. 74.

Brașov, Luni, Marți 2 (14) Aprilie.

1891.

Nou abonament

la

„GAZETA TRANSILVANIEI”.

Cu 1 Aprilie 1891 stilul vechi
s'a deschis nou abonament, la care in-
vităm pe toți amicii și prietenii fidele
noștri.

Prețurile abonamentului

Pentru Austro-Ungaria: pe trei luni 8 fl.
pe șase luni 6 fl., pe un an 12 fl.

Pentru România și străinătate: pe trei
luni 10 franci, pe șase luni 20 franci, pe un
an 40 franci.

Abonamente la numerele cu data de
Duminică:

Pentru Austro-Ungaria: pe un an 2 fl., pe
șase luni 1 fl.

Pentru România și străinătate: pe un an 8
franci, pe șase luni 4 franci.

Abonarea se poate face mai ușor și
mai repede prin mandate postale.

Domni, cari se vor abona din nou
să binevoască a scrie adresa lămurită și
a arăta și posta ultimă.

Administrația „Gazetei Transilvaniei”.

Brașov, 1 Aprilie v.

„Este o vechie practică guver-
namentală în Ungaria, ca libertatea
publică să fie restrinsă pe lângă
intonarea cestiunii de naționalitate
și sub pretextul ei. Când se plânge
oposițiunea din cauza abuzurilor,
ce se face la alegeri, ne vin cu
aceea, că dău!, acesta se întâmplă
numai în interesul maghiarismului.
Decă candidatul opoziției
pășese într'un cerc micșt unde
se află adecă și nemaghiari, și decă
eventual se aliază cu alegătorii
nemaghiari îndată se ridică în con-
tra loră acuzarea de nepatriotism.”
Dér majoritatea poate să susțină
domnia cu voturi de ale națio-
nalităților, tirite la urnă cu bani
și cu de-a sila prin presiune ad-
ministrativă, ér cu concesii poate
atrage la sine pe deputații croați,
acesta este ertat și este politică
maghiară, contra căreia nu se poate
face nici o obiecțiune.”

Așa se exprimă principalul
organ al stângei extreme ma-
ghiare în introducerea unui arti-

culu intitulat: reforma adminis-
trativă și naționalitățile.

Opozițiunea maghiară koșuthistă
a ajuns într'un corn de capră.
Până acum ea căuta să se întrecă
cu guvernamentalii în atacarea
și huiduirea naționalităților.

Numai de curând au debutat
Koșuthiștii érăși în contra națio-
nalităților cu ocazia dezbaterii
proiectului de lege pentru Kiș-
dedovuri. Cine striga mai tare, că
trebuie să ia în apărare Kișdedo-
vurile, pentru că printr'ensele se
pot maghiarisa mai ușor națio-
nalitățile, decă nu Koșuthiștii
Otto Herman?

Acuma însă, ce se întâmplă?
Guvernul și ómenii lui vin și
de astădată, în cestiunea reformei
administrației, și aduc aceleași
argumente în favoarea proiectelor
lor de reformă, ce le-au desfășu-
rat deputatul Herman și soții
pentru proiectul domnului Csáky.

Totă naționalitățile sunt ciuha,
cu care cei dela guvern vor să
sparie pe opoziții administrației
de stat și totă maghiarizarea este
alpha și omega „rațiunii de stat”,
care după ei ar pretinde categoric
introducerea acelei adminis-
trației.

Și acum nu le mai vine la so-
cotă voievozilor Koșuthiști, ca
se stringe în contra naționalită-
ților, pentru că prin acesta ar
da dreptate numai dușmanilor
autonomiei comitatense.

Dér vrând să combată pe gu-
vernamentalii, nu pot érăși să ia
în apărare naționalitățile, căci ar
trebui să dovedescă atunci, că nu
sunt așa de periculoase cum dice
d-lu Szapary și că nici maghiari-
zarea loră nu este de lipsă.

Aflându-se în această dilemă,
kossuthiștii nu știu cum să iasă
din zăpăceala loră și ca totuși se
pota combate stratagema guver-
namentală, susțin acum că nu
mai e pericol din partea națio-

nalităților, deoarece acestea nu se
mai pot răzima pe reacțiunea
austriacă. Ele s'au retras în pa-
sivitate, séu au încheiat pace cu
Ungurii, pentru că s'ar fi convins,
că „pe pământul patriei numai
Maghiarul poate fi ceva de Dómne
ajută, și că prin urmare e zadar-
nicu a te opune lui.”

Se face ridicul numai kossuthi-
știi cu asemeni gugumăni, la
cari vor răspunde guvernamen-
talii prin hohote.

Dice foia kossuthistă, că „esis-
tența naționalităților este un
pericolu cu mult mai mic, de-
cât ar fi, decă s'ar nimici liber-
tatea, care a susținut până acum
Ungaria.”

Dér această libertate a fost de
altă soi, decă aceea pentru care
milităză șovinistii din stanga as-
tădi; a fost o libertate, care a
lăsat să trăiescă și naționalitățile,
dér n'a cerut ca să le omóre.

Kossuthiștii săpând grópa națio-
nalităților vor căde înșiși în
ea și noi ne mângăiam cu speranța,
că vor trage după sine și pe gu-
vernamentalii.

CRONICA POLITICĂ.

— 1 (13) Aprilie.

În 11 Aprilie n. o. s'a deschis
Reichsratul austriac în pompoasă sală
a palatului din Viena, fiind de față
membrii ambelor parlamente. La 11 ore
se prezentă Maiestatea Sa; înainte mergeu
ministrii în corpore, apoi arhiducii, ma-
reșalii curții cu sceptrul și cu paloșul.
Ministrii luară loc în stanga, ér archi-
ducii pe estradă. Impăratul se sui apoi
pe tron, își puse chipiul pe cap și
ceti discursul trouului, care este lung,
anunțând o mulțime de proiecte de
lege, dér nu conține părți marcante po-
litice afară de pasagiul, în care se es-
primă încrederea în susținerea păcii.
Vom reveni.

Presă germană se ocupă neîntre-
rupt de cestiunea triplei alianțe. „Nat.

Zeitung” asigură, că până acum nu s'a
făcut nici un pas pentru încheierea alian-
ței și dice, că cestiunea nici nu e așa
urgentă, deoarece pactul expiră numai
la sfârșitul anului viitor. „Kreuzzeitung”
primesce din Paris scirea, că și
Anglia ar avé de gând să se alature la
tripla alianță.

Se ocupă multă presă germană și
cu situațiunea esternă, — pe care din
causa pregătirilor rusești o presentă ca
periculoasă. Un comunicat semi-oficios
al lui „Nordd. Allg. Zeitung” a voit,
ce-i drept, să împrăști îngrijirile, dér
se dice, că acesta a fost numai o încercare
de a ascunde adevărata stare în-
grijitoare a lucrului. „Post” deși ar voi
să liniștescă pe cetitorii săi, negă însă,
că nouele îngrijiri, ce s'au iscat, ar fi
numai o născocire, a presei cu scopul
de a produce senzații. Diarul bismarckian
„Hamburger Nachrichten” dice,
că îngrijirile, că Rusia ar voi să în-
cepă răboiu în contra Occidentului,
sunt exagerate; mai probabil este, dice
foia bismarckiană, că Rusia într'o bună
dimință, când îi vor permite acesta
raporturile europene, va trece cu vre-o
30—50 de mii peste Bosfor la Constan-
tinopol și apoi va aștepta să vadă, decă
se află vre-o putere mare, care să încerc
a-o alunga de acolo.

Pe basa unei călătorii întreprinsă
în Rusia de medă-qi, un corespondent
al lui „Standard” constată că împăr-
șirile presei privitoare la pregătirile de
răboiu ale Rusiei nu numai că nu sunt
esagerate, ci mai mult se poate dice, că
ele înfățișază lucrul în color mai pu-
țin îngrijitor, de cum sunt întru a-
devăr. În provinciile de medă-qi ale
Rusiei omul primesce impresia, ca și
cum o armată întregă s'ar afla tocmai
acum la încheierea retragerii sale stra-
tegice. În ultimele trei săptămâni s'au
staționat la întorsătura Prutului, în a-
propierea Bucovinei, șese regimente nou
de infanterie și trei regimente de călă-
rași și în multe părți din apropierea
Moldovei se construiesc barace pentru
a adăposti alți 8000 de ostași. În ul-

FOILETONULU „GAZ. TRANS.”

Cel din urmă beg dntre Mameluci.

I.

Istoria noastră se petrece în Egipt,
în aceea țară, în care din vechime erau
atâtea lucruri minunate și demne de a
le vedé. Timpul istoriei nu e așa
vechi, e tocmai ierna primă a vécului
present, când vice-regele Curaid, fiind
bătut de Sultanul, locul lui în cita-
dela din Cairo îl ocupă Mehemet-Ali,
care pe urmă deveni așa de puternic și
de faimos.

Îndată după ocuparea acestei cetăți,
Sultanul atăt prin blândeța, cât și
cu arma cuceri pe toți locuitorii egip-
teni, numai Mamelucii, acest popor
falic circasian, care domnia de câte-
va vécuri în țera piramidelor, ținându
în jugul sclăviei pe locuitorii indigeni,
nu voiau de fel a-și pleca capul în-
aintea noului domnitor.

Fiind așa-déră aceștia unicii ini-
mici ai lui Mehemet-Ali, el începu să
pentru a puté domni în pace și liniște
deplină, are neapărată lipsă să aline cât

mai în grabă pe acești cerbicoși Mame-
luci. E de crezut, că planul era și
făcut deja căci el tocmai chemă la
sine pe Salicoh, comandantul trupelor
trimise de Sultan spre a-i fi la îndemână
în casă de netrebuintă.

Salicoh se și ivi îndată spre a primi
mandatul viceregelui.

Inchinându-se până la pământ, co-
mandantul salută pe Mehemet-Ali, care
ședea încolăcit pe un divan, și și pre-
faceuse odaia într'un nou de fum.

— „Te-am chemat aici” — încep
Mehemet-Ali — „spre ați împărtași un
lucru însemnat, dela al cărui succes
ori nesucces depinde viitorul și sor-
tea Egiptului. Măne, când sórele și va fi
făcut jumătate din calea sa îndatinată,
acei begi dntre Mameluci, — 570 la nu-
măr — cari locuiesc în minvatele
palate de pe piéta El-Ezbechieh, și cari
atăția ani domniră în mod absolutistic
peste acest popor, nu-i iertat să mai
trăiescă. O propunere destul de gravă,
și încă așa de delicată, încât decă nu
vom puce de cea mai mare băgare
de seamă, va fi una dintre cele mai ne-
sigure, ba și mai primejdioase. Planul

meu de a-i nimici e gata. Încă la nopte
vei da ordin să vină aici în citadelă
4000 de Albanezi, cu cari eu la timpul
său mă voi posta pe terasele și întă-
rurile de lângă drumul, ce duce aici.
Vei vedé, cum vor căde acei viteji
îmbrăcați numai în aur și argint, fără
ca să fiă în stare a se apăra cât de
puțin! Tot ce și-am spus, păstrăz
în secret, căci or ce descoperire o vei
plăti cu viața. Acum poți merge, ge-
nerale, te aștept înainte de revărsatul
dorzilor cu óste cu tot.”

— „Ordinul primit îl privesc
de cea mai sântă datorință a mea”, —
răspunde generalul și închinându-se, se
depărtă.

Abia ajuns generalul în odaia sa,
care făcea parte dintr'un palat pom-
pos, ce era așezat într'o stradă la-
terală, aprópe de piéta El-Ezbechieh, și
el își și ohiamă secretarul la sine.
Acesta era un Musulman cu păr roșu,
fața stricată de vârstă și cu nise ochi
de vulpe. Cu supunere de sclav se a-
propia de general așteptând poruncile
aceleia.

— „Du-te și caută numai decăt

patru Bimbași, — căpitan — și le
adă la cunoscință porunca mea, ca în-
ainte de revărsatul zorilor să și con-
ducă trupele în citadelă; în liniștea cea
mai mare însă să se întemple retragerea
acelora din oraș. Dealtmintelea co-
mandantul trupelor voi fi eu.”

Secretarul se depărtă la moment.

Salicoh încep a măsura odaia cu
pași mari; se părea că nici nu observă
pe o fetiță, ce ședea pe o canapea în
partea dinapoi a odăii și ai căreia păr
blondin, ce era respirat pe umerii ei
drăgălași, precum și fața ei albă o pu-
neau într'un mare contrast cu cele
două sclave, ce ședea la picioarele ei și
loviau corțile plăcute ale unei mando-
line. Într'una din acestea, de pe părul
ei negru încrețit, fața în colórea oleu-
lui, buzele-roși de granat, puteai recu-
nósce o fetiță din Abissinia, — ér în
cealaltă, de pe părul ei de-asemenea
negru, dér împletit artistic, de pe bu-
zele-roși întunecóse și ochii mari scân-
teători puteai recunósce o mică a
Nubiei.

La un semn al stăpânei încetă
sunetul mandolinei, ér cele două sclave

timii doi ani, Rusia și-a înmulțit puterile de război în apropierea teritoriului austro-ungar cu 51 batalioane de infanterie, 48 escadron de călăreți și 16 baterii; pe lângă acestea și-a duplicat armata dela granițe. Oameni bine informați sunt convingeți, că cu sfârșitul acestui an, sau cu începutul anului viitor Rusia va fi pe deplin gata de război.

SCIRILE DILEI.

— 1 (13) Aprilie.

Liga pentru unitatea culturală a Românilor, va ține în ziua de 10 Mai v. c. un congres în București.

Deputați din clerul pentru sinodul eparhial aradanu s'au ales următorii domni, și anume: în cercul Aradului, Moise Bocșan, protopresbiter; în cercul Șiriei: Georgiu Popoviciu, protopresbiter; în cercul Chișineului: Iosif Goldișiu, protosincel; în cercul Radnei: Vasiliu Beleșiu, protopresbiter; în cercul Giulei: Petru Chirilescu, protopresbiter; în cercul Ienopolei: Ioan Cornea, protopresbiter; în cercul Butenilor: Constantin Gurban, protopresbiter; în cercul Halmagiului: Ioan Groza, protopresbiter; în cercul Timișorei: Petru Anca, adm. prot.; în cercul Lipovei: Voicu Hamsea, protopresbiter; în cercul Vingei: Ignatie Pap, secret. consist.; în cercul Belințului: Georgiu Crăciunescu, protopresbiter; în cercul Birochișului: Augustin Hamsea, direct. semin.

Deputați mireni pentru sinodul arhidiecezan s'au mai ales d-nii: Cercul VII, Ilia: Alexiu Olariu, adv., în Deva și N. Borha, protopretore în Ilia. Cercul VIII Geógiu: Iosif Orbonaș, pretor în Orăștia și Pompiliu Pipoișiu, publicist în Sibiu; cercul X Câmpeu: Gerasim Candrea, ases. consis. și Dr. Basiliu de Preda avocat; cercul XIII Solnoć: Dr. Nicolau Olariu adv. în Sibiu și Victor Cupșa doctorand în drepturi, cercul XVII Iosif Pușcariu adv. și Valeriu Bologa, dirig. filialei „Albina” din Brașov.

„Victoria”, institutul de credit și economii din Arad și-a ținut adunarea generală în 30 Martie, sub presiunea d-lui Dr. Lazar Petco. S'a constatat, că întreaga circulație în anul trecut a fost 3,397,748 fl., 20 cr. profitul curat 13,464 fl. 92 cr. Acționarii primesc 6% dividenda; pentru fondul de rezervă s'a votat 5000 fl., er fondul de pensii s'a urcat la 1000 fl. S'a ales direcțiunea pe șase ani, astfel: președinte d-l Demetru Bonciu, membrii direcției d-nii: dr. Lazar Petco, dr. Nicolae Oncu, dr. George Vuia, Mihai Veliciu, Aurel Suciu, Vasile Mangra,

Demetriu Antonescu, George Lazaru dr. Nicolae Cioclan, Ignatie Papp și Antonie Caracioni.

O năvală de tâlhari. Din Timișoara se scrie: În apropierea comunei Paracz au năvălit mai mulți tâlhari armați asupra castelului proprietarului Petru Fodor. Acesta, un bătrân de 80 de ani, se împotrivi singur în contra tâlharilor, ucigându pe câțiva din ei. Când veni servitorii în ajutor, apucă Fodoru un revolver și pușcă asupra tâlharilor, cari se retraseră, dăr în fuga lor sloboșită asupra lui Fodor un pistol, rănindu-l greu. Tâlharii reușiră să dispară fără urmă.

Memoriul studenților români.

Sub titlul acesta *Kreuzzeitung* dela 9 Aprilie a publicat, precum scim un articol remarcabil din care reproducem următoarele:

Mica broșură ne dă o descriere a raporturilor ciudate, din părțile maghiare ale regatului Ungar, cum s'au dezvoltat ele după crearea dualismului sub „liberală” stăpânire a Maghiarilor. Acele stări sunt în adevăr de așa, încât acei politici ai Europei, cari de decă de ani, s'au creștut îndatorați de a privi cu băgare de seamă la mersul lucrurilor în țările peninsulei balcanice, ar trebui să tragă în sfera băgării lor de seamă și țările coronei ungare; căci după cum se vede greutățile, cari se pun în calea unei soluții definitive cestiunii orientale, sunt de a se căuta astăzi totuși în Croația, Transilvania ca și în Macedonia. Pentru înțelegerea acestei delicate cestiuni credem, că va contribui în mod însemnat memoriul tinerimei universitare din București, și în Germania, care este aliată cu așa numitul regat al Ungariei, ca parte integrantă a monarhiei habsburgice, printr'un tratat de alianță ofensivă și defensivă, judecata ce-o avem asupra capacității de prestație a acestui aliat al nostru, pôte fi numai ușurată, decă ne vom informa cât se pôte mai exact asupra afacerilor lui dinlăuntru.

După acesta amintesc unele puncte din memoriu, despre care dice, că „în genere este scris într'un ton liniștit și obiectiv, și că cu greu se va puté dovedi din textul lui existența unei „irredente române”; dăr totuși aspirațiunile naționale ale Românilor mei iesu la ivelă în unele pasaje în mod nemascat, „apoi încheie „Kreuzzeitung” astfel:

„Deși din cauza spațiului ne mărginim la aceste puține împărtășiri asupra memoriului studenților bucures-

cen, ținem totuși lucrarea acesta de una meritoră și vrednică de citat. Nu credem, ce e drept, că Maghiarii vor lăsa să fie împiedecați în „sistemul lor de guvernare” mai ales după ce au dat mâna spre ajungerea scopului lor c'un aliat forte bine de întrebuintat, adecă cu *Jidovimea*, care crede ađi, că și-a aflat în „marea Maghiaria” Eldoradul său. Și tocmai Jidovii se pricepu forte de a „prelucra” (bearbeiten) opiniunea publică în Europa, așa că ne temem, că studenții din București cu greu vor puté emula pe acestu terem cu întreaga pressă jidovescă și de bursă. Ceea ce este în stare a face uneltira jidovescă o dovedesc între altele următoarele întâmplări: În Clușiu fii maghiari ai muselor conveni a nimici pretinsul pamflet între grandioase manifestațiuni patriotice, spre care scopu au arangiat o procesiune prin oraș și (precum am anunțat la timpul său) *au arsă* în piața mai multe esemplare ale memoriului; spre a face ca focul să fiă ceva mai mare, ei aruncă tot-odată câteva Gazete românesce în foc! — În *Pesta* s'a format un comitet provisoric de studenți, care a publicat un apel, prin care se provocă întreaga junime universitară maghiară de a publica cu ajutorul așa numitelor *Kulturregyleturi* un memoriu și de al trimite în străinătate, un memoriu în care să fiă stigmatizate în public „minciunile studenților din București.” Pentru pregătirea acestei mare opere s'a conchiamat în săptămâna trecută o adunare generală de studenți, la care însă s'au prezentat numai *nouăsprezece* studenți universitari. Majoritatea între aceștia au fost *Jidovi*, și oameni cu numele de *Widder* și *Waizenkorn* au fost vorbitorii, cari în numele junimei academice a poporului maghiar a predicat războiul în contra României. Și acești fii ai Jidovilor imigrați polecesc și rusesc, pe Români, cari fără îndoială sunt cei mai vechi locuitori ai țărilor carpatine, i-au numit „ospetii” în regatul Ungariei, pe cari n'ar mai trebui să fiă suferiți între ei. — Durere, că Meghiarii, cari altfel sunt prea de tot mândri pe originea lor, sunt așa de orbiți, încât nu vedă cât de deosebită și păzătoare este pentru ei acesta epitropia a Jidoviei, sub care s'au pus, căci la din contră ar trebui să li-se roșescă fața de rușine. În loc de acesta însă aplaudă nu de mult, la 15 Martie, în ziua aniversării „marei” revoluțiuni naționale, pe un Jidan Weissfeld, care în discursul de căpetenie festiv a laudat marelă fapte ale înaintașilor „săi” maghiari. — Jidovii maghiarizați vor avé dăr și acum chiamarea, de a justifica stările, sub cari se calcă și drept și lege, din Transilvania înaintea întregii Europe.

Cu privire la articolul de mai sus din „Kreuzzeitung” face „*Neues Pester Journal*” dela 11 l. c. următoarele espectorări:

Se soie, că tinerimea română a redactat un memoriu, în care acuză pe Unguri înaintea tribunalului european, că apasă pe Români, cari trăesc aici. În memoriul acesta se dice între altele, că Ungurii voiesc să moduleze pe copiii români „după natura lor sêlbatică maghiară” și alte de felul acestora.

E de mirat, că Europa a tăcut până în ziua de astăzi față de aceste încriminări, până ce diarul „Kreuzzeitung”, zelosul prietin al Ungariei, a produs un fel de ecou asupra deprinderilor de stil de ecou a tinerimei române. „Kreuzzeitung”, ca procuror al României pe cât de prevădător, pe atât de plin de tact, provocă pe politici europeni, cari se ocupă cu cestiunea orientală, ca în fine să îndrepte odată privirile și asupra Ungariei, pentru că greutățile cestiunii orientale se pot căuta totuși atât de bine în Croația și Transilvania, ca și în Macedonia. Deorece însă „Kreuzzeitung” la fiă-care prânđi înghite jidovi, își încheie și de astădată articolul său cu observarea, că Jidovii sunt răspunđitori pentru starea acesta a lucrurilor, și provocă pe jidani maghiari, ca să justifice înaintea tribunalului Europei nedreptățile comise. Aceste galimatii ne aducă aminte de înțeleptul profesor Wattenbach, care în cuvântarea sa rostită în „Schulverein”, vorbind de apăsările Sașilor ardeleni, totdeodată a luat și pe Români în apărare și cită din memoriul din cestiune, între altele și cuvintele amintite mai sus, de sigur, pentru că-i procurau o mare plăcere. Cum se nimeresc sufletele mari. Nu cumva Wattenbach vré să agiteze în contra noastră când ca conducătorul „Schulverein”-ului, când ca diarist la „Kreuzzeitung”?! Fiesce, că domni nu cunosc în destul, că Sașii din Transilvania au de cei mai periculoși dușmani tocmai pe Români, cari îi înghit pe încetul. Dée-și numai curs liber urei lor stupide în contra Ungurilor! Nicî prin gându nu ne trece, ca să intrăm în polemica cu „Kreuzzeitung”, nu-lu putem lua în serios, în tocmai ca și pe tinerimea română necoptă, care face în Europa un negot nefolositor și plângerile ei. Peste tot, e lucru remarcabil, că un diar, care e organul cercurilor conservatoare din Germania, se agiteze într'un mod atât de perfid și ne mai auzit în contra unui stat, care este cu trup și suflet aliat credincios al Germaniei și nicî-odată n'a dat un să de îndoială despre credința sa de aliat. Se va dice, că „Kreuzzeitung” nu e organul guvernului. Acesta o scim forte

părăsire odaia cu pași grabnici.

Comandantul își contiua preumblarea fără a fi conturbat cât de puțin prin sgomotul, ce se făcu, când cele două sclave se depărtară; din contră, el se vedé din ce în ce mai serios, mai confundat în cugete și mai intristat, deși de altădată era atât de vesel, atât de plăcut și glumeț. Timp lungu privi fetița pe fratele ei, căci ceea ce ședea pe canapea, nu era alta decât sora comandantului, privia cum se preumbla în jos și în sus prin odaia, când deodată sare de pe divan și cuprinđându talia fratelui său, cu o voce, ce numai un suflet de femeie o pôte scote din peptul ei de anger, începe a-l întreba despre cauza indispoziției sale.

Comandantul nu răspunde nimicu și voia a se scăpa fără răspuns din acele mânuțe fine și drăgălașe, însă lanțurile acestea scumpe îl îmbrățișară și mai tare și prin acesta tându-i totă pofta de scăpare, îl asedia cu întrebări noue. Pe urmă ne mai putend resista acelor ochi mari și frumoși, cari pri-

viau spre el așa de dulce, așa de rugător, grăi:

— „Ar fi mai bine să tac, căci când descoperu acel secret, care face să mi fiérdă sângele în vene așa de tare, ușor mă jocu cu viața; dăr fiindcă între noi n'a existat nicî-odată vr'un secret, nu voi considera de necredință față de vicerege faptul, că-ți voi descoperi și ție secretul, care apasă inima mea; jură însă că până nu-ți voi da eu voia, nu vei descoperi nimenui nimicu din cele ce vei auzi.”

— „Decă viața ta e atârnată dela acel secret, apoi ore acesta nu e destul motiv, pentru ca să tac? Ca să fi însă pe deplin liniștit, primesc-mi jurământul...”

Generalul, sêrutându fruntea cea minunată a surorii sale, o pofti lângă sine pe un divan și încep:

— „Aci falnic cavaler circasiu begi ai Mamelucilor, cari de sute de ani domnesc absolutistic peste Egipt, de mâne încolo nu vor mai trăi. În înțelesul ordinului vice-regelui, încă la nopte voi trimite 4000 de ostași din

armată în citadellă, cu scopul ca begii înșelați fiind acolo prin ore-cari uneltiri, să se prăpădescă toți până la unul.

La auzul acestor cuvinte fetița se cutremură și cuprinsă de spaimă sări drept în picior.

— „Și tu Salicoch, tu comandatul ôstei albaneze, în care am credut, că curge un adevărat sânge de erou, tu-i vei ataca pe aceia cu călăii tăi?! Eu, o femeie neputincioasă, îți spun ție, Salicoch, — grijește bine în venele tale curge un sânge de sclav, care de-a pururea păteză cu rușine onorea poporului albanez; — și acesta o fac numai pentru plăcerea unei bestii setose de sânge, care nu soie decât ucide și răsipi. Grijește Salicoch! să nu te căiesc!”

Pe fața comandantului Salicoch se ivi o rađ de rușine totodată și de mânie; cu toate acestea, fără a dice măcar un cuvânt, ascultă până în fine cuvintele dojenitoare ale surorii sale, care cu statură-i impunătoare stetea înaintea lui ca o deit a răzbunării.

— „Nu vi-se plinescă însă planul in-

fernal”, continuă fetița după câteva minute. „Un cuvânt numai din partea mea și acei Mameluci cu arma în mână și plin de curagiu vor da pieptu cu mii de ostași și seu vor peri cu onore, seu vor învinge cu gloriă.” După acesta se apropiă iute de ușă.

Fratele ei făcu o săritură și nu o lăsă să iasă.

— „Ce vréi?” dîse el.

— „Voi să descoperu planul vostre diabolic înaintea de ce s'ar bucura iadul de darurile vostre.”

— „Emină!” strigă generalul, vîndu a domoli pe soră-sa, care privia la el ca un leu la prada sa; „Emină! tu-mi jura-și, că vei tăce, — și ore când s'a întâmplat, ca o fică a Albaniei să-și calce jurământul? Rămâni, căci decă nu, acestu paloșu te va sili să tac pentru totdeauna.” Cu acesta scoțându-și din teca arma cu care era încins, o ridică drept spre capul fetiței.

— „De morțe nu-mi e trică și desconsideru amenințările tale”, răspunde Emina, păstrându-și fața de mai nainte. „Deorece însă am jurat că voi tăcea

bine. Dér scimă și aceea, că cercurile ale căroră interese le represintă „Kreuzzeitung“, ne totă dușmănescă și ne persecută și afară de acésta, răspăndesce o dispozițiune dușmănoasă în contra Ungurilor, mai cu sémă printre cercurile din Prusia. Oře diarele „National Zeitung“, „Vossische Ztg.“, „Allg. Ztg.“ și „Köln. Ztg.“ ne tractéză cu amioiță? Ce va se însemna acésta? Ce dispozițiune s'ar ivi în Germania, decă noi ne-am încerca să răspăndim într'ună modă sistematică sentimente antipatie în contra imperiului german, în contra părților sale singurate? Se va vorbi totdeuna, mai cu sémă când au trebuință de noi, despre alianța noastră, ca despre o astfel de alianță, care e legată prin dispozițiune popórelor. Ei bine, acesta e drumul pentru alianța popórelor? Germanii se plângă, că nu întimpină în țerile străine o deosebită simpatia. Să se gândescă odată și să mediteze, ca să facă, ca să-și câștigue simpatia acésta și apoi enigma va fi deslegată.

Asociațiunea meseriașilor români din Brașov.

Erî după prândă s'a ținut în sala de desemnă a gimnasiului român din locă adunarea generală a Asociațiunii pentru sprijinirea învățecilor și sodalilor români meseriași din Brașov.

Adunarea a fost bine cercetată. D-lă preșdinte ală Asociațiunii, părintele Vasiliu Sfetea, arată în vorbirea sa de deschidere frumoasă menire a acestei Asociațiunii și îndemnă pe membri la sprijinirea scopurilor ei. Urmă apoi constituirea unei comisii de trei membri pentru revederea socotelilor și altă comisiune de 2 membri pentru înscrierea membrilor noi.

D-lă secretar ală „Asociațiunii“ aduce cu durere la cunoștința adunării, că în cursul anului, „Asociațiunea“ perdă pe unul dintre cei mai inimoși membri și sprijinitori ai săi, Constantin I. Popasu, față cu care adunarea își exprimă condolența prin sculare. Ceti apoi raportul despre activitatea comitetului în 1890. Din acest raport însemnănt, că în anul trecut, 1890, s'au aflat copii așezați aici în Brașov la 11 meserii diferite 44. Pentru 95 învățeci, cari au cercetat școlă de meserie a comunei Brașov, s'au plătit taxele de școlă în sumă de 207 fl., dându-li-se totodată și cărțile și rechisitele de școlă de lipsă. Vestminte pentru învățeci s'au împărțit în decursul anului și la ajutorul Crăciunului în sumă de 310 fl. 10 cr. Pentru spălatul rufelor și ajutor în casă de bole s'a cheltuit suma de 262 fl. 63 cr. În 1890, 38 de învățeci s'au făcut sodali în 15 meserii deosebite, ér măestri s'au făcut 3 sodali

Averea Asociațiunii constă: 1) din fondul propriu ală Asociațiunii, care la finea anului trecut a fost de 4353 fl. 45 cr. 2) Fundațiunea generoșilor Mihail și Elisa Stroescu, care împreună cu fondul special menit pentru edarea unui diar constă la finea anului trecut din 52,500 franci și 128 fl.

După cetirea raporturilor, pe cari adunarea cu mulțumire le luă la cunoștință, d-lă preșdinte V. Sfetea pune la ordine constituirea noului comitet pentru periodul următor de trei ani; se rógă totodată preșdintele, ca la constituirea noului comitet să nu se ia în combinația și persóna d-sale, din causă că ocupațiunile oficiului nu-i permită a rămâne și mai departe în fruntea acestei Asociațiunii. Invită pe membri să purcedă la alegerea noului comitet și în scopul acesta suspinde ședința pentru 5 minute. Înainte de acésta însă, d-lă Ioan Stinghe, membru în comitet, și d-lă Dr. Ioan Bozocanu, se rógă de asemenea, ca la constituirea noului comitet, persónale d-lor să nu fiă luate în combinația.

Se proclamă preșdinte ad hoc, însărcinat cu conducerea scrutiniului, d-lă adv. Ioan Lengeru.

D-lă Lengeru, redeschidend ședința, rógă între aprobările membrilor atât pe d-lă Ioan Stinghe, cât și pe d-lă Dr. Ioan Bozocanu, ca să rămână și mai departe în posturile d-lor. În urma acésta d-lă Stinghe primesce, ér d-lă Dr. Bozocanu declară, că renunță irevocabilă dela postul său.

Astfel adunarea trece la constituirea noului comitet, proclamand pe membri de până acum, ér în locurile devenite libere, au fost aleși ca membri ordinari d-nii: Arseniu Vlaicu, Dumitru Haler și Nicolau Stinghe; ca membri suplenți d-nii: Teodor Spudera și Teodor Ploscă. Comitetul fiind astfel deja completat, el se constituie în fața adunării alegend și cu majoritate absolută de voturi de preșdinte pe d-lă Nicolau Petra-Petrescu; vice-preșdinte: Ilie Ardeleanu; secretar: Arseniu Vlaicu; controlor: Nicolau Stinghe; cassier Vasiliu Popoviciu. Ceialalți membri ordinari ai comitetului sunt d-nii: I. Stinghe, V. Antoniu, I. Bredeanu și D. Haler, ér membri estra-ordinari d-nii: C. G. Dêrstaru, N. Jugănar, T. Ploscă și T. Spudera.

După constituirea comitetului, d-lă preșdinte ad hoc, I. Lengeru, cedeză locul presidial d-lui Nicolau Petra Petrescu, care mulțami adunării pentru încrederea pusă în d-sa și, pentru a întări și mai mult pe membri în convingerea lor, promise, că ca preșdinte ală acestei Asociațiunii va nisui din toate puterile să promoveze scopurile mărețe ale ei și să corăspundă așteptării membrilor în toate

privințele. Adunarea îl salută cu însufleșite urări de „să trăescă.“

Continuand-se ședința, celă dintăi luă cuvântul d-lă avocat Ión Lengeru, care propuse mulțamită protocolară d-lui fost secretar pentru îndelungatul său serviciu.

Tot în sensul acesta propuse d-lă N. Jugănar, ca să se exprime recunoștință fostului preșd. V. Sfetea și d lui Dr. Bozocanu. Adunarea primi cu plăcere propunerea aclamand pe demisionarii membri cu viue urări de „să trăescă.“

Noul preșdinte provocă adunarea a se pronunța asupra proiectului de buget prezentat pentru anul 1891. S'a iscată o mică discutiune în privința întrebunțării venitorilor dela fondul special de 10,000 franci, pe care fericitul Stroescu l'a întemeiat pe scopul, ca din venitele aceluia să se sprijinescă fôia „Meseriașul român“, ce apăruse aici în Brașov sub redigiarea d-lui propop și preșdinte onorar ală Asociațiunii, Bartolomeiu Baiulescu. După ce însă numita fôia nu mai apare, adunarea a imputernicită pe Comitet, ca în privința întrebunțării aceluia fond să vină cu o nouă propunere la viitorea adunare generală. Bugetul pro 1891 se cifreză în total în suma de 1176 fl.

S'a raportat în fine, că în cursul acestei adunări s'au înscriș ca membri ordinari ai Asociațiunii d-nii G. Maior și Nicolau Turcu, croitor în loc.

Cu acestea terminand-se agendele, preșdintele închise adunarea.

Operă în Brașov.

Opera „Martha“ de Flotov, ce s'a dată Mercuri s'era deși s'a vedut aici de multe-ori a fost urmărită c'ună deosebită interesă din partea publicului, în urma bunei distribuirii a rolurilor. D-ra Singer, ca Martha, ne dădă o nouă dovadă despre destoinicia sa, răpind pe ascultători cu vocea ei simpatică. Lângă ea s'a distins și o tineră putere d-ra Marianna Schütz. Ambela dame cântară atât dueturile cât și solurile c'ună efect stralucit. Totă mai mult ne atrage atențiunea ună tineră cântăreț d-lă Iosif Passy-Cornet, a căruia joc perfect, cât și buna școlă musicală tradéză totă mai multă talentul său artistic. — D-lă Anton Passy-Cornet, ca Lyonel, a fost ceva cam sfios și nu se cutéză încă a scoate cum se cade la ivelă frumoasă lui voce de tenor. D-lă Rix, ca Plumkett, cântă érași de minune, și a contribuit cu înfășurarea lui bărbătescă și veselă a da vietă reprezentăției. Tote celelalte părți mai mici fură bine reprezentate și întreg ansamblul fú mulțamitor.

Intre reprezentațiunile cele mai bine reușite până acum se pôte număra opera „Ebra“. Prestațiunile D-rei Carla René (ca Recha) și a d-lui Alfieri, (ca Eleazar) au fost în adevăr frumoșe. — D-lă Alfieri ne-a surprins de astădată cu jocul și cântarea sa escelenta. Atăt d-ra

René cât și Alfieri potă număra aceste roluri din Ebra între cele mai strălucite ale lor. Ambii artiști trecară peste toate greutățile cu atăta ușurință, încât impresiunea ce-o făcură atât în privința dramatică cât și în privința musicală fú de tot superbă. Costumul și înfășurarea D-rei René au fost distins. Acésta tineră cântăreț are încă ună viitor frumos. D-lă Rix ca cardinalul Brogni deși pași c'ună aer ceva prea milităresc și lămesc, totuși, plăcu fôrte mult, căci el impune totdeuna prin marea lui siguranță și prin vocea de care dispune. Distinsă în joc și cântare a fost ca totdeuna d-ra Singer ca princesa Eudora. Tenorul d lui Anton Passy Cornet, cu puțină mai multă curagiu, se pôte face cu timpul de tot bine. O putere fôrte sigură și escelentă este d-lă Wilhelm Wodika (Ruggiero) d-sa are o voce cu bună școlă și multă talent dramatic, care face ca acest artist să se fiă din ce în ce mai simpatic. Corurile au fost bunicele, orchestra cu toate că a ținut numai o probă și avu note fôrte prost scrise, totuși a ținut fôrte brav; multă muncit și eminentul dirigent Edgar Kroner, pe a căruia umeră zăcu toate greutățile, nu și iese nică-odată din liniștea și siguranța lui stoică.

DIVERSE.

Ună tigr în Rusia. În satul Varvarovca (Rusia) de câțva vreme umbla ună animal răpitor, care mănca pe toți câinii din sat. Într'o s'era mergeau cu sania doi țeran pe lângă o pădure, departe de Varvarovca numai cu 5 verste. Deodată vedură ună tigr mare și galbin, care venea cătră ei sărind ca o pisică. Până ce se reculeseră țeranii din spaima lor, că oře ce fel de animal e acesta, se repeđ tigrul dintr'o singură săritură asupra calului dela sania. Armăsarul celă puternic și tiner, care de multă încă băgase de sémă primejdia, sări în lături, tigrul se isbi în capul oiștelor și cădă între picioarele calului. Acesta se ridică în două picioare și încep să dea cu picioarele de dinainte în capul tigrului, care în urma acestor lovituri gróznice remase întins pe zăpadă. Țerani se reculeseră din spaima lor, puseră tigrul în sania, se aședară pe el și se întorseră acasă. Pe drum însă își veni tigrul în fire și încep să se misce. Țerani însă îi sparseră capul cu ună bolovan, până ce muri. Pielea o vëndură în Varvarovca pe ună preț de 1 rublă și 50 copeici. Nică prin gând nu le trecu, nică ce preț mare are pielea tigrului, nică în ce primejdia s'au aflat, fiind că acest animal era ună tigr regesc din Bengalia, lung de 1 metru și 70 centimetri, care scăpase dintr'o menageria din stațiunea drumului de fier între Koslov și Voroneș.

Cursul pieței Brașov.

din 12 Aprilie st. n. 1891.

Bancnote romănesci	Cump. 9.18	Vënd. 9.21
Argint românesc	9.09	9.14
Napoleon-d'or	9.18	9.21
Lire turcesc	10.40	10.45
Imperial	9.38	9.41
Galbin	5.35	5.40
Scris. fonc. „Albina“ 6%	101	100.
„Ruble rusesc“ 5%	97.50	100.
„Mărc germane“	131.	132.
Discontul 6 - 8% pe an.	56.	56.50

Cursul la bursa din Viena.

din 11 Aprilie a. c. 1891

Renta de aur 4%	105.35
Renta de hărtă 5%	101.30
Imprumutul căilor ferate ungare	118.—
aur	118.—
dto argint	98.60
Imprumutul cu premiul unguresc	104.50
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului	121.25
Renta de hărtă austriacă	92.50
Renta de argint austriacă	92.50
Renta de aur austriacă	110.75
Losuri din 1860	139.50
Acțiunile băncei austro-ungare	989.—
Acțiunile băncei de credit ungar.	944.50
Acțiunile băncei de credit austr.	301.75
Galben împărătesc	5.46
Napoleon-d'or	9.21 1/2
Mărc 100 împ. germane	56.97 1/2
Londra 10 Livres sterlinge	115.95

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor responsabil interimar: Gregoriu Maior.

vréu, ca jurământul meu să fiă sânt. Voiu tăc dé, deși inima mi se despică de chinurile, ce mi-le pricinuesce acésta tăcere silită.“

Fața Eminei se făcu de-odată ipalidă ca mórtea și picioarele începă a tremura.

Salicoh, aruncand și paloșul iute într'ună colț ală odăii, cuprinse în brațe pe soră-sa, care în urma celorl pe-trecute era aprópe să leșine, și aședend-o pe o canapea, începă ai freca fruntea cu spirit.

Fetița își veni numai decăt în fire și deschidend și ochii dișe: — „De multe și prea de multe-ori ai diș, că eu sunt lumina ochilor tăi, fericirea ta și mai scie bunul Dumneșeu ce, și dorințele mele totă deuna le consideră ca nise porunci. Eu n'am decăt o dorință, o rugare pe care ți-o adresez ție în momentul de față.

— „Vorbesce!“ dișe generalul ne-teđind cu fineț bucele d'aurii ale surorii sale, și cu atențiune încordată aștepta răspunsul ei.

Emina își lăsa capul pe umerii fratelui său. Fața-i, care mai nainte era atât de palidă, se înroși de nou și ochii, cari mai nainte erau plini de răsunare, se umplură de lacrimi.

— „Salicoh! auđ, eu — iubesc,“ dișe fetița și versul i-se năduși. Apoi ridicand-se, continuă cu glas înalt: „Așa e! Eu iubesc pe Amin-beg, pe celă mai vitéz și mai vrednic dintre toți Mamelucii, — iubesc pe fratele celă mai mic ală ducelui Chaim-beg., Mântuesce-lă, deci; nu'lă lăsa să pérá de o mórte așa tirană! Acésta e rugarea Eminei, a surorii tale, care fără Amin-beg nu pôte și nică nu vré să trăescă... — „Nefericită!“ murmură generalul, — „și eu se nu sciu nimic despre acésta?“

— „M'am temut, că tu sciind acésta, ne vei fi o pedecă mare în iubirea noastră, cu atăt mai vërtos, că tu totdeuna ai fost inamicul celă mai neimpăcat ală Mamelucilor. Ori cum și ori ce să fiă însă, eu nu pot trăi fără dên-sul. Elă e sórele, ce dá vietă, ér eu sunt flórea, și decă sórele spune, flórea

trebuie să se usuce. Așa e, că 'lă vei mântui?“

Generalul își plecă capul în jos. Multă stete elă așa pe cugete, de-odată însă se ridică și răspuse:

— „Sufletul meu atunci va fi liniștit, când te voi soi pe tine îndestulată și fericită. Decă însă de rândul acesta nu potă contribui cu nimic la fericirea ta, eu nu sunt vina. De altă parte, decă acésta iubire este rodul sémțământului curat și nepătat, despre ce nică nu mă îndoesc, — eu nu sunt contra ei. Cércă și de vei afla vr'ună mijloc spre a-ți mântui pe amantul tău, fără a descoperi nimic din cele spuse de mine, — bine, eu însă nu potă face nimic pentru ală scăpa. Deși propusul tău e de totă greu, îlă vei ajunge însă, deoa vei pași cu energiă și nu vei întrelăsa nimic din ce e de lipsă să faci spre a-ți ajunge scopul, înc'odată însă te rog să nu descoperi nimic din cele ce ai auđit dela mine.“

— „Îți promit înc'odată s'erbătoresce!“ — răspuse Emina.

(Va urma.)

De închiriatu

pe timpul dela 1 Mai până la Septemvre, orî și mai mult, se află:

O vilă pe teritoriul comunei Braşov, cam la 3 kilometri depărtare de oraşu, cu 2 odăi sănătoşe, bucătăria, galeria, grădina de flori și de pomi, apă de riu foarte potrivită pentru scăldatu, fântână cu apă escelentă de beutu, locu pentru cai și trăsură.

Asemenea în comuna Veneția inferioară, comitatul Făgăraşului unu localu de prăvălia, în centrul comunei, și altu localu potrivit pentru vizitatorii băilor de iodu din Veneția cu toate cele necesari.

A se adresa la d-lu IOSIF COMANESCU, preot în Codlea (Feketehalom; comit. Braşovului).

Anunțu.

În cancelaria subscrișului îndată află aplicare sub favorabile condițiuni unu juristū cu calificatiunea de a pute fi substitutu seu candidatū de notarū publicū.

Preferință are care posede limba română, maghiară și germană.

Abrudū, în 11 Aprilie 1891 st. n.

Mihaiu Cirlea, notarū publicū regescū.

564,3—1

AVISU

pentru advocati romani incepători.

Fiindu bătrân și bolnăviciosu, și din cauza asta, nepuțendū satisfac tuturor așteptărilor, m'am decisu a'mi transpune și preda cancelaria mea bine asortată, de clientela mare cercetată, deschisă numai la 1-a Iunie 1888 și constatătoare din aprupe 400 procese, între cari 100 suntū procese ordinare, unui advocatū tēnerū românū începătorū, pe care în casu de sănătate l'ași substitua, și i'ași fi spre ajutorū cu consiliulū meu și cu munca.

Condițiunile ce i le-ași pute pune suntū cele mai favorabile ce numai și le-aru putea crede, 25% din tôte incasările, observandū că mai tôte procesele stau sub probă, orî așteptamū după sentință, și că respectivulū ar avea să devină principalū, ér eu benevolus ajutorū, și că proprietatea cancelariei ar cădea în favorulū lui, ér pentru localū, unde ómenii suntū dedați a veni, ar trebui să-mi plătescă o chiriă moderată.

Reflectanții suntū rugați a se adresa la subscrișulū

Basilu Bașota,

jude reg. în pensiuē și advocatū, în Abrudū.

558,3—3

Avisu d-lorū abonați!

Rugam pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerațiunei să binevoiască a scrie pe cuponulū mandatului postalū și numerii de pe fâșia sub care au primitū diarulū nostru până acuma.

Totodată facemū cunoscutū tuturorū D-lorū abonați, că mai avemū din anii trecuți numerū pentru complectarea colecțiunilorū „Gazetei“, precum și câteva întregi colecțiuni, pentru cari se potū adresa la subsemnata Administrațiune în casu de trebuință.

AUGUSTO MAZUCHI

arhitectū și întreprințitorū de construcțiuni.

Biroulū de clădiri:

Braşovū, Strada Orfanilorū 11.

Întreprinde construcțiuni nouē și adaptări, planuri de industriă, canalisări, fundamente de betonū, construirea de pardoseli și trottoare de betonū, asfaltū etc. în și afară de Braşovū, oferă garanță la executarea promptă a lucrărilor.

Mai departe face elaborate complete de construcțiuni seu și planuri singuraticē, conspecte generale și detaliate a preliminarelorū de spese precum și de collaudare a construcțiunilorū terminate.

Brassó vármegye alispánjától.

Sz. 4611—1891.

Hirdetmény!

Brassó vármegyének számvevőileg felülvizsgált 1890 évi zárszámadásai az állandó választmánynak f. hó 11-én tartott gyűlésében, tárgyalatván az 1886 évi XXI. t. cz. 17 §-a értelmében mai naptól kezdődőleg 15 napon át közszemlére kitették, mi oly megjegyzéssel hozatik köztudomásra, hogy azok az állandó választmány véleményével egy ütt az említett idő alatt a hivatalos órákban az itteni kiadó hivatalnál betekinthetők.

Brassó, 1891 április 11-én.

Roll Gyula,

kir. tan. alispán.

565,2—1

Mersulū trenurilorū

pe liniile orientale ale căii ferate de statū r. u. valabilū din 1 Octomvre 1890.

Table with multiple columns showing train routes and schedules between cities like Budapesta, Predealu, Braşov, Sibiu, etc. Includes train numbers, departure times, and arrival times.